Οι παράγραφοι 4, 5, 6, και 7 του άρθρου 33, έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τη διάταξη της παραγράφου 1 Γii του άρθρου 21 της οδηγίας 92/96 ΕΟΚ η οποία αναφέρει:

«Όλα τα περιουσιακά στοιχεία (των αποθεματικών) εκτιμώνται κατά τρόπο συνετό λαμβανομένου υπ' όψιν του κινδύνου μη ρευστοποίησης.»

Αλλά και η Ελληνική νομοθεσία με το δεύτερο εδάφιο της πρώτης παραγράφου του άρθρου 8 του Ν.Δ. 400/70, επιβάλλει ότι πρέπει να εξασφαλίζεται η ρευστότητα, η ασφάλεια και η απόδοση των επενδύσεων.

Είναι γνωστό στους ειδικούς ότι οι μεγαλύτερες κομπίνες για την κάλυψη των αποθεματικών, γίνονταν και γίνονται με τον υπολογισμό της αξίας των ακινήτων. Οι τιμές τους είναι συνήθως πλασματικές. **Γι' αυτό προτιμούν** οι ασφαλιστικές εταιρίες και κυρίως οι προβληματικές, την ασφαλιστική τοποθέτηση σε ακίνητα. Τα χρεόγραφα, ομόλογα, γραμμάτια δημοσίου, αξίες εισηγμένες στο χρηματιστήριο κτλ, **είναι επενδύσεις με πλήρη διαφάνεια και οι οποίες επενδύσεις δεν επιδέχονται αμφισβήτηση.** Επίσης είναι επενδύσεις που πραγματοποιούνται σχεδόν σε μία ημέρα. Ενώ με τις επενδύσεις στα ακίνητα, οι προβληματικές εταιρίες επικαλούνται καθυστερήσεις στην εκτίμηση των ακινήτων, διότι πρέπει να εγκρίνονται απ' αυτή την περιβόητη και χρονοβόρα επιτροπή του νόμου 2190/20. Παρ' όλο που οι αγορές των ακινήτων όταν γίνουν μετά το κλείσιμο τις χρήσεως είναι παράνομες, εν τούτοις η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου τις δέχεται. Κατά το παρελθόν, έγιναν δεκτές ασφαλιστικές τοποθετήσεις σε ακίνητα, είκοσι μήνες μετά από την λήξη της προθεσμίας της ασφαλιστικής τοποθέτησης!

Αυτές τις περίεργες και βλαβερές περιπτώσεις είχε σκοπό να ρυθμίσει ριζικά η συμμόρφωση της Ελληνικής Νομοθεσίας με τις οδηγίες της ΕΟΚ και με τη βούληση του τότε Υπουργού κ.Σημίτη. **Δυστυχώς όμως με αυτό το «θαυματουργό» άρθρο 33 του Π.Δ. 252/96, η κατάσταση που υπήρχε στο παρελθόν θα συνεχίσει να υπάρχει και στο μέλλον.**

Την εντολή για τη δημιουργία αυτού του σημαντικού Προεδρικού Διατάγματος την έδωσε ο σημερινός Πρωθυπουργός κ.Σημίτης όταν ήταν Υπουργός Εμπορίου.

Ο σκοπός του Διατάγματος σύμφωνα με τις εντολές του κ. Σημίτη, θα ήταν να εφαρμοστούν πλήρως οι οδηγίες της ΕΟΚ, να καλυφθούν τα κενά που υπήρχαν, να διευκρινιστούν περιπτώσεις που προκαλούσαν σύγχυση και να μπει επιτέλους τάξη στο τεράστιο ασφαλιστικό πρόβλημα. Αυτό γίνεται αντιληπτό από τις αρχικές του διατάξεις και από την βασική δομή του. Και είναι σίγουρο ότι το Π.Δ. θα πραγματοποιούσε το σκοπό του καθώς και τις προσδοκίες του τότε Υπουργού.

Άξιος συμπαραστάτης του κ.Σημίτη σε αυτήν την προσπάθεια ήταν ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου κ.Κοσμίδης. Κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες προκειμένου να ρυθμιστούν ριζικά, τα χρόνια προβλήματα του ασφαλιστικού θέματος. **Ήρθε αρκετές φορές σε ρήξη με τις Διοικήσεις των ασφαλιστικών εταιρειών, δεχόταν πάμπολλες πιέσεις από παντού, αλλά προχωρούσε ανεπηρέαστος έχοντας βέβαια την συμπαράσταση του κ.Σημίτη.**

Όταν όμως παραιτήθηκε ο κ.Σημίτης από την τότε κυβέρνηση, το Προεδρικό Διάταγμα δεν είχε υπογραφεί ακόμη και οι προσπάθειες του τότε Υπουργού καθώς και του κ.Κοσμίδη δεν ολοκληρώθηκαν.

Δυστυχώς στη συνέχεια δόθηκε ευκαιρία σε διάφορες «δυνάμεις» και διάφορα «συμφέροντα » να παρέμβουν ως εξής:

α) Εξαφάνισαν ολόκληρο το Κεφάλαιο 11 με τα δεκαεπτά (17) άρθρα του.

β) **Δημιούργησαν** τις παραγράφους 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 33, με τις οποίες επιτρέπεται η συνέχιση της προηγούμενης νομοθεσίας, σχετικά με την ασφαλιστική τοποθέτηση των ακινήτων, η οποία αποδεδειγμένα είχε σοβαρές αδυναμίες. Οι παράγραφοι αυτοί έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τις διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδιαίτερα των άρθρων 48, 49 και 51 της οδηγίας 91/674.

Έτσι συνεχίστηκε και επιβεβαιώθηκε η παροιμία ότι κάθε νόμος έχει το «παράθυρό του».

γ) **Επέτρεψαν** να υπολογίζονται σε ασφαλιστική τοποθέτηση αποθεματικών, δάνεια που δίνονται σε φυσικά πρόσωπα **χωρίς εγγυήσεις** εφ' όσον έχουν καλή κοινωνική θέση!

δ) Κυρίως όμως με τη παράγραφο 12γ του άρθρου 8 και με την φράση «.....ως και η διάθεση περιουσιακών στοιχείων σε ασφαλιστική τοποθέτηση περατούται υποχρεωτικά μέχρι την 31η Οκτωβρίου εκάστου έτους... » δημιουργούν σύγχυση και δίνουν περιθώρια παρερμηνείας στην ουσία του νόμου, για το πότε σχηματίζονται και τοποθετούνται τα αποθεματικά.

Έτσι λοιπόν το Π.Δ. του κ. Σημίτη και του άριστου συνεργάτη του κ.Κοσμίδη, μετά από την παραίτησή τους, από νομοθετικό αριστούργημα μετατράπηκε σε νομοθετικό τερατούργημα.

Ποιες είναι αυτές **οι αόρατες αλλά πανίσχυρες δυνάμεις** οι οποίες ρυθμίζουν με ακρίβεια, όλες τις λεπτομέρειες δέκα ολόκληρα χρόνια, με αποτέλεσμα να μην αποκαλυφθεί μέχρι σήμερα αυτό το έγκλημα το οποίο βλάπτει ανεπανόρθωτα το δημόσιο συμφέρον της χώρας μας;

Ένα σοβαρό παράδειγμα που ενισχύει την άποψη ότι υπάρχουν δυνάμεις οι οποίες ρυθμίζουν τα ασφαλιστικά νομοθετήματα και επηρεάζουν τις τύχες μας, είναι το ακόλουθο:

Το 1993 «ο κλοιός έσφιξε» γύρω από κάποιες ασφαλιστικές εταιρίες, οι οποίες για μεγάλο χρονικό διάστημα είχαν ελλείμματα αρκετών δισεκατομμυρίων στα αποθεματικά τους, σύμφωνα με επίσημα έγγραφα του Υπουργείου Εμπορίου.

Παράλληλα η ΕΟΚ πίεζε έντονα να συμμορφωθούμε με τις οδηγίες 91/674, 92/49 και 92/96 οι οποίες καθόριζαν με ακρίβεια όλο το θέμα του σχηματισμού και της ασφαλιστικής τοποθέτησης των αποθεματικών. Και ενώ οι προθεσμίες της συμμόρφωσης πλησίαζαν στην λήξη τους και όλοι περίμεναν να εναρμονιστεί η νομοθεσία μας, ξαφνικά έγινε το μεγάλο σκάνδαλο.

Σε χρόνο ρεκόρ «κατασκευάστηκε» νόμος, αντίθετος από τις προαναφερόμενες οδηγίες της ΕΟΚ, ο οποίος καταργούσε το άρθρο 11 του Ν.Δ. 400/70 και τροποποιούσε το άρθρο 8 του ιδίου νόμου τοποθετώντας δύο «αμαρτωλές» παραγράφους. (παράγραφοι 8 και 9 του άρθρου 8 του νόμου 400/70 όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 3 του νόμου 2170/93 και ο οποίος ίσχυε μέχρι την τροποποίηση από το Π.Δ. 252/96).

Σε χρόνο ρεκόρ πάλι, προωθήθηκε στο θερινό τμήμα της βουλής και ψηφίστηκε ο νόμος 2170/93, την ημέρα και την ώρα που διαλυόταν η κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη.(9 Σεπτεμβρίου 1993 ώρα 10 π.μ.).

Το άρθρο που καταργήθηκε όριζε ξεκάθαρα ότι:

« ολόκληρο το μαθηματικό απόθεμα το σχηματιζόμενο εις το τέλος εκάστου διαχειριστικού έτους διατίθεται εις ασφαλιστική τοποθέτηση συμφώνως κλπ.»

Πρώτον καταργήθηκε ένα σαφέστατο άρθρο, το οποίο καθόριζε με ακρίβεια πότε σχηματίζονται τα αποθεματικά. Δεύτερον με τις παραγράφους 8 και 9 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 400/70, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 3 του ψηφισθέντος

διέθεταν ούτε μία δραχμή για να πληρώσουν τις ασφαλιστικές τους και λειτουργικές τους υποχρεώσεις.

Αποσιωπά επιμελώς η Ένωση το μεγάλο πρόβλημα και το σκάνδαλο, κατευθύνοντας το ενδιαφέρον του κόσμου σε λανθασμένους δρόμους και προβάλλοντας π.χ. προβλήματα του κλάδου αυτοκινήτων, τα οποία έχουν μεγάλη απήχηση στο κοινό. Μιλούν για συγχωνεύσεις, για το έλλειμμα του Επικουρικού Κεφαλαίου και για άλλα θέματα, χωρίς να αγγίξουν καθόλου το σκάνδαλο αυτό, ενώ γνωρίζουν καλά ότι είναι το Α και το Ω του ασφαλιστικού κλάδου στην Ελλάδα.

Το «ΣΥΣΤΗΜΑ» οδηγεί την κοινή γνώμη όπως αυτό θέλει.

Η καλλιέργεια των γνωριμιών - οι λεγόμενες δημόσιες σχέσεις - έχουν εξελιχθεί σε μεγάλη επιστήμη. Έτσι, επιτυγχάνονται δεσμοί με ισχυρούς οικονομικούς, πολιτικούς και εκκλησιαστικούς παράγοντες και εξασφαλίζεται η υποστήριξή τους. Βίλες, κρουαζιέρες, ελικόπτερα, τζετ, εκδηλώσεις, δεξιώσεις, ταξίδια, δώρα, χορηγίες, δωρεές, όλα στην υπηρεσία του «ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ». **Σε όλα αυτά όμως ίσως ξοδεύθηκαν χρήματα από τα αποθεματικά και όχι από τα κέρδη των εταιριών. Αυτό θα το διαπιστώσει η Δικαιοσύνη.**

Πρέπει να ερωτηθούν και να λογοδοτήσουν οι Υπουργοί:

Γιατί αφαίρεσαν τις άδειες από πέντε-έξι εταιρίες με μικρά ελλείμματα στα αποθεματικά, οι οποίες δεν απασχολούσαν πολλά άτομα προσωπικό, ενώ αντίθετα καλύπτουν εταιρίες με ελλείμματα δισεκατομμυρίων;

Γιατί σε άλλες εταιρίες έδειξαν και δείχνουν εύνοια και ανοχή παρανομώντας, ενώ σε άλλες εξάντλησαν την αυστηρότητά τους, παραβιάζοντας έτσι κάθε έννοια δικαίου και ισότητας όπως ορίζει το Σύνταγμα;

Ο Νόμος είναι ίδιος και για τις κρατικές και για τις ιδιωτικές και για τις μικρές και για τις μεγάλες. Ίδιος για αυτές που έχουν πολλούς υπαλλήλους, ίδιος για αυτές που έχουν λίγους.

Είναι αλήθεια βέβαια, ότι τις περισσότερες φορές οι Υπουργοί «ανασχηματίζονται» πριν προλάβουν να ενημερωθούν στοιχειωδώς. Ιδιαίτερα στο πολύπλοκο ασφαλιστικό θέμα, όχι μόνο είναι δύσκολο να ενημερωθούν, αλλά υπάρχουν και οι υπάλληλοι -καλοί γνώστες του θέματος- οι οποίοι «πληροφορούν» τους εκάστοτε Υπουργούς **αυτά που αυτοί θέλουν και όπως αυτοί θέλουν**. Είναι τόσο πολύπλοκο το ασφαλιστικό σύστημα που οποιοσδήποτε μπορεί να παραπλανηθεί εάν δεν το κατέχει καλά.

Ο μόνος Υπουργός ο οποίος τόλμησε και άρχισε να βάζει νυστέρι στην υπηρεσία, απομακρύνοντας κάποιους υψηλόβαθμους υπαλλήλους, ήταν ο σημερινός Πρωθυπουργός.

Το τμήμα του Υπουργείου που ασχολείται με τις ασφαλιστικές εταιρίες, ήταν πάντα μία «κλειστή υπηρεσία». Εκεί έχουν τους δικούς τους κανόνες και στηρίζονται στους ισχυρούς προστάτες τους. Όπως όλοι οι υπάλληλοι του δημοσίου, έχουν χαμηλούς μισθούς. Όμως διαθέτουν **άριστες** γνώσεις του αντικειμένου. Έτσι υπάρχει πάντοτε έτοιμη δουλειά σε μεγάλες ασφαλιστικές εταιρίες **με υψηλές αποδοχές** και θα γίνουν ανάρπαστοι όταν συνταξιοδοτηθούν, ή όταν φύγουν πρόωρα από την υπηρεσία τους. Ήδη έμπειροι υπάλληλοι παραιτήθηκαν και εργάζονται σε ασφαλιστικές εταιρίες.

Οι υπάλληλοι της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου δεν εφαρμόζουν τον νόμο, με αποτέλεσμα να προστατεύουν τις προβληματικές εταιρίες, εξασφαλίζοντας την εύνοια τους για πιθανή μελλοντική αποδοτική εργασία.